

ÚKOL: fixace samohlásek **A E I O U Ě**,

pojmenovat bezprostředně vnímané osoby - „Jak se jmenuješ?“

DECHOVÉ CVIČENÍ: - nácvik správného nádechu a výdechu – balónek, mašinka
s vagónky
- prodloužený výdech ústy – had, mašinka

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: - gymnastika mluvidel – nafukování tváří, střídavé
přelévání vzduchu z jedné tváře do druhé (rty jsou semknuty)
- zaokrouhlování rtů – vyslovujeme u-o, u-o
- polibek na hřbet ruky

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: - rozlišování okolních zvuků – vnímání drobných rozdílů
- identifikace zvuků, které slyšíme (“Co se děje za
dveřmi?” – chrastění, cinkání, hra na HV nástroje)

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ:

- **A** – otevřít pořádně ústa a zíváme, vzdycháme
„**Máma, táta, bába, Ála, jedou autem, sláva, sláva**“
- **E** – napodobení hlasu kozy - mé, ovečky – bé
„**Ene, bene, Emane, kdo tu babu dostane?
Ten to není, je to ten, ten musí jít z kola ven.**“
- **I** – napodobení hlasu oslíka - íá, koně – hyje
- **O** – divení se – ó
„**Ota volá pod oknem: pojd'te děti, pojd'te ven.**“
- **U** – houkání sovy, mašinky – hů
„**Umyvadlo doma máme, pěkně se v něm umýváme,
ke snídani, k obědu, to já pěkně dovedu.**“
- **Ě** – „**Jeník, Jenda, Jan, jede, jede k nám. Květy pěkně
voní. Jeník víje věneček, je jich plný kopeček.**“
- **AU, OU** – bolí nás zoubek
„**Ouha, ouvej, ouvej, ouha, tudy vede cesta dlouhá.**“
Hra na ozvěnu – nápodoba hlásek

LIDOVÉ PÍSNĚ: Skákal pes přes oves

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Kolo kolo mlýnský

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: - chůze v rytmu vyťukávaném na bubínek
- říkadlo o vrabci: „**Skáče vrabec po dvorečku,** poskoky snožmo
zrněčka si hledá, konečky prstů na ramena
slepičky se rozhněvaly, ruce tvoří křídélka
že jim také nedá.“ otáčky na místě

Jemná motorika: prstová gymnastika - konečkem palce se postupně dotýkat konečků ostatních prstů
(„prsty se zdraví“), nejprve pravou, poté levou rukou, i oběma.

GRAFOMOTORIKA: - pohyb vycházející z ramenního kloubu
- čmárání jedním směrem ve vzduchu: „z komína se kouří“
„drak létá na obloze“
- čmárání oběma směry: „kočka honí myšku“

ÚKOL: fixace souhlásky **M**
pojmenování spolužáků – „Koho pak tu máme?“

DECHOVÉ CVIČENÍ: :

- usměrňování výdechového proudu – foukání do peříčka, do chomáčku vaty, do listů, do proužků papíru,..
- prodlužování výdechu, co nejpomalejší výdech (sova –hů, husa -sss, koza –méeé, auto houká – túúú)

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: - gymnastika mluvidel – kapřík, bezzubý dědeček
- smějeme se jako sluníčko – rty jsou zaostřeny
- pohyblivost jazyka – olizování rtů

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: - rozlišování okolních zvuků – vnímání drobných rozdílů
- sluchové pexeso (rozlišování různých obsahů podle sluchu)

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ:

- napodobení hlasu kozy mé, mé – v přirozené hlasové poloze (koza – hlasitě, hlubokým hlasem, kůzle – tence, vysokým hláskem)
- vytleskávání rytmu „**MA-MA-MA-MA-MA, MÁMA JE DOMA. AM-AM-AM-AM-AM, MALINY TI DÁM.**“

„**ME-ME-ME-ME-ME MLÉKO PIJEME.**“
- hra „Co dáme na mísu“ – mísa s obrázky potravin (M) uč. - „**MÁME MÍSU MÁME, CO SI DO NÍ DÁME?**“
určené dítě vybere obrázek a pojmenuje potravinu
všichni zopakují s vytleskáváním slova nebo celé věty
příklad: - „**MÁME MELOUN NA MÍSE.**“

LIDOVÉ PÍSNĚ: Táto, mámo, v komoře je myš

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Zajíček své jamce sedí sám

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: - „**MLÝN**“ - děti pohybem paží znázornují pohyby mlýnského kola a doprovází slovy („klip – klap, klip – klap“)

Jemná motorika: prstová gym. – prsty pravé ruky se postupně zdraví (dotýkají) prstů levé ruky
- Mlýnek – točení palci při sepnutých rukách směrem k tělu a od těla

GRAFOMOTORIKA: - kroužení jedním směrem: „**MELU, MELU KÁVU**“
- spojení říkanky s grafickým vyjádřením (kolečka a tečky)
„**MNOHO MÁKU, MNOHO MOUKY MÁMA DĚLÁ S MÁKEM VDOLKY. A MY MÁMĚ POMÁHÁME, MÁKEM VDOLKY POSYPÁME. UŽ TY VDOLKY MÁME, MY VÁM TAKY DÁME.**“

ÚKOL: fixace souhlásky **P**

„Jak se jmenuješ?“ a „Koho pak tu máme?“ – jméno a příjmení kamaráda

DECHOVÉ CVIČENÍ: -hra na kopianou – u stolečku foukání do malých míčků
-prodlužování výdechu – traktor - pppppp
-odtlač mi ruku – nácvik správného nádechu proti překážce

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: - „prskání“ – třepáním rtů – rozkmitání rtů
- špulení rtů, vtahování rtů dovnitř

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: - vnímání a napodobování zvuků a hlasů – hra s obrázky na schovávanou – Samá voda, přihořívá, hoří – rozvoj zrakového vnímání, reakce na pokyn – následuje předvedení zvukem – ostatní děti hádají

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: - zuby schovat, stisknout rty, zadržet vzduch, poté vypuštění vzduchu na kousek papíru
- zašeptání – pá,pá,pá – mává malé dítě
- kuřátko pípá –popili
- procvičování na slovech –papá, pípá, páv, pěna, panák, houpá, pole, potok, poupě
- podávání listu do rytmu v kruhu

**PADÁ LUPEN PO LUPENU, PEPA STOJÍ POD LIPOU
POJĎTE DĚTI, POJĎTE CHYTAT, PENÍZKY SE POSYPOU!
POD LÍPOU JE KUPA DĚTÍ, POMÁHAJÍ PEPOVI.
PAK U PEPY NAKUPUJÍ ZA PENÍZEK LIPOVÝ.**

LIDOVÉ PÍSNĚ: Skákal pes přes oves

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Pásla ovečky v zeleném háječku

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: - poskoky na jedné noze, na obou nohách

- říkadlo o hříbku: **Hříbek se svou rodinkou** -sed skrčmo, obejmou kolena
má jen starost jedinou -nohy napnout, spor sedmo
jak se schovat před košíkem, -sed skrčmo, obejmout rukama
před houbařem a nožikem. -nohy napnout, spor sedmo
Ale houbař lesem kráčí -volná chůze, ruce za zády
hlavou sem i tam otáčí. -stoj spojný, otáčení hlavy
A když slunko již moc hřeje,
odpočinku si dopřeje. -leh na břicho, paže pod hlavou

Jemná motorika: - cvičení prstů – **Típ, típ, típ, vrabec, vrabce štíp.**

- **PUMPOVALY DVĚ PANENKY, POKAZILY PUMPU**

GRAFOMOTORIKA: kroužení oběma směry – padá listí

ÚKOL: fixace souhlásky **B**
znalost jména rodinných příslušníků

DECHOVÉ CVIČENÍ: - zahřívání zkrchlých rukou
- foukání do bublinek - bublifuk

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: - stahování koutků úst vpravo – vlevo – současně, a
to při rtech otevřených, pootevřených a zavřených
- rozkmitání rtů pomocí prstů ruky

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: - poslech zvuků kolem nás – jejich identifikace
- hra na ozvěnu – opakování slov rozložených na slabiky

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: - schovat zuby, stisknout rty, zadržet dech: potom rty
povolit a vypustit vzduch na ruku před ústy, nebo
stlačit nos a opakovaně vyslovovat slabiku ma, místo
m se ozve b
- kráva bučí bú bú bú
- ovce mečí bé bé bé
- procvičování na slovech – balón, banán, buch, bum,
bije, Bela, buchta, bouchá

**BUBNUJEME NA BUBEN, POJĎTE DĚTI, POJĎTE VEN!
BUBNUJEME BUM BUM BUM, BUDEME MÍT NOVÝ DŮM.
A KDO S NÁMI NEPŮJDE, TEN V NĚM BYDLET NEBUDE.**

- diferenciacie P x B – hra: Opakuj slovo, které říkám, Podej obrázek, kde je..
- cvičení fonemického sluchu – doplň P,B,M ve větách
Pro učení je důležitá _íle.
Mléko je barvy _ílé.
Malé koťátko je _ilé.
- jak je to správně? Maminka bije mléko.
Puk je listnatý strom.
Nad stolem létá puška.

LIDOVÉ PÍSNĚ: Jedna dvě, Honza jde

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Hráli bychom na konopyky

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: - přeskoky vpřed a vzad přes naznačenou linii – pás papíru, linku...
- **DEŠŤOVÉ KAPIČKY** - dřep, pohyby prstů znázorňujeme ťukání deště
DOSTALY NOŽIČKY.
BĚHALY, CUPALY, - v dřepu pleskáme dlaněmi o zem
DUPY, DUPY, DĚLALY. - boucháme pěstičkami o zem

Jemná motorika: prstová gymnastika - bubnování do stolu – hraje na piáno, dešťík kape na okap
- zvedni tento prst – pravolevá orientace na těle

GRAFOMOTORIKA: horní oblouk opakovaně: „kopečky brambor“ – říkanka:
KOPU, KOPU, BRAMBORY, MÁM JICH PLNÉ KOMORY...

ÚKOL: fixace souhlásky **F**
vyjádření jednoduchého vzkazu

DECHOVÉ CVIČENÍ: -vítr kvílí – fífífi

- FOUKÁNÍ JAKO VÁNEK, foukání na větrník
- Jak vám chutnal oběd – beze slov, pouze zvuky (HM,MŇAM)
- Prodloužený výdech s fonací – fí, fá, fé – jak vítr hraje
- Dechové cvičení s peříčkem, vatou – seznámení se s různými materiály

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: dolní ret je u horních řezáků, koušeme se do rtu, ukazujeme zuby jako králík. Komu se nedaří – jemně ret přitlačíme k horním řezákům.

- ještěrka, čertík, sluníčko – široký úsměv
- šnek leze do domu a ven
- králík – koušeme se do spodního rtu

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: hledání v místnosti – schovaný zvonící budík /mobil/

- určené slovo nás probudí
- reakce na sílu výdechu – VÍTR nebo VÁNEK

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: - napodobování hry na flétnu, seznámení s flétnou, nácvik tónu H - HAFÍK

**FANDA VOLÁ NA HAFA, AŽ VSTANE A ZAHAFÁ.
HAF HAFÁ, ŽE NEVSTANE, AŽ TO FOUKAT PŘESTANE.**

- reakce na určenou hlásku (pohybem, zvukem)
- jak je to správně? Maminka si vaří kafe.
Vítr na nás houká.
- Vítr foukal na Týnu, rozcuchal ji ofinu.
Týna volá: „Fujavice, nefoukej už na mě více.“

LIDOVÉ PÍSNĚ: Měla babka čtyři jabka; Kalamajka, mik, mik, mik

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Na zlatou bránu

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: **VÍTR FOUKÁ, POHVIZDUJE,
VĚTVE SKLÁNÍ SEM A TAM.
VRABČÁK LÉTÁ, ZIMA MU JE,
„POJĎ SE SCHOVAT K NÁM!“
VLEŤ VRABEČKU DO HNÍZDEČKA
A ZAHŘEJ SE, MÁŠ PEŘÍČKA.
KAŽDÝ VRABEC VYLÉTNE,
AŽ SLUNÍČKO ZASVITNE.**

- stoj spojný, předklony
- stoj rozkročný, vzpažit, úklony
- běh v prostoru, ruce na ramena
- běh na určené místo
- podpor dřepmo, hlava do klína
- skrčit upažmo, běh po prostoru

Jemná motorika: přebírání přírodnin
prstová gymnastika - ZVONEČEK

GRAFOMOTORIKA: pohyb vycházející z ramenního kloubu – kresba či malba na velkou plochu

- houpání (padající list)
- Větrné víry

ÚKOL: fixace souhlásky **V**
vyjádřit jednoduchý vzkaz

DECHOVÉ CVIČENÍ: - foukání do vaty, větrníku
- mašinka s vagónky

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: - zaokrouhlování rtů – vyslovujeme u-o, u-o
- kartáček na zuby, ještěrka, malíř, šneček, králík

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: - hry na hudební nástroje – zavázané nebo zavřené oči
„POZNEJ, KTERÝ NÁSTROJ HRAJE“
- odhadování síly výdechového proudu
- znázornění pohybem síly zvuku
- na kuňkavou žábu (děti v kroužku, 1 dítě uprostřed – točí se proti sobě. Na povel dost se zastaví a dotkne se některého dítěte, to se ozve – kuňkne a dítě uprostřed hádá – výměna)

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: prodloužené Ú ve spojení se samohláskou ÚA, ÚE, přitisknout spodní ret k horním řezákům jako při F, nebo vyvození z F - připojením hlasu

- slova: vana, vata, váha, Věna, Eva, vodí, poví, loví, voda, volá, ovečka, sova, lovec, ovoce, mává, Pavel
- VENDA VOLÁ IVETKU. VYLEZ, POJĎ SEM HONEM! VIDÍM SKÁKAT VEVERKU ZA VYSOKÝM STROMEM.
- fonemický sluch: vánek – fánek, vítr – fítr, fujavice – fujavice, lev – lef, vůně – fůně
- hra „Co vezeme na vozíku?“ (vanu, noviny, vidlička...)
- hra na papouška – opakování slov na v
- JEDE VLÁČEK KOLEJÁČEK, CO NÁM VEZE, KDO TO VÍ? VEZE NÁM VA N A ZAČÁTKU. KDO TO SLOVO DOPOVÍ? (děti jmenují slova, která začínají na slabiku va)

LIDOVÉ PÍSNĚ: 1,2,3,4,5 cos to Janku všechno sněd; Pekla vdolky z bílé mouky

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Na kuřátka

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: říkanka s pohybem

VIDÍŠ, VIDÍŠ VOCHOMŮRKO,	SED
ŽE JE TADY PTAČÍ PÍRKO.	DŘEP
VYLETĚLO DO OBLAK,	VÝSKOK
VIDÍŠ JE TO VELKÝ PTÁK.	BĚH

Jemná motorika: modelování - spojení pohybu a řeči VÁLÍM, VÁLÍM VDOLÉČEK koule
VYVÁLÍM Z NĚJ VÁLEČEK váleček
A Z VÁLEČKU VĚNEČEK věneček

gymnastika prstů – přetlačování palců

GRAFOMOTORIKA: VINUTÍ - dokreslování šňůry k telefonu
Vinu, vinu drát, nechce se mi dát.

ÚKOL: fixace souhlásky **T**

tvoření množného čísla podstatných jmen – „Čeho máme hodně?“

DECHOVÉ CVIČENÍ: prodloužený výdech – foukání brčkem do vody

- foukání do papírových kuliček
- foukání do větrníku

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: kačer Donald, malíř, šneček, ještěrka,

- rulička z jazyka

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: Kdo to zvoní? – reakce na zvuk rolničky

- poslouchání zvuků ve svém okolí – Co slyšíš?

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: zasmát se, pootevřít ústa, jazykem se dotknout horních řezáků, šeptem vypustit vzduch na dlaň

- hrozíme ty-ty-ty, troubíme jako auto tú-tú, týt-týt
- slova: táta, tady, taky, tudy, tuto, tabule, teta, telefon, tele, teplý, bota, motýl, plat, výlet
- napodobujeme zvuky motoru v tichém chodu ttttt
- TU JE BOTA, TAM JE BOTA, TYTO BOTY MÁ MŮJ OTA. OTA JE MÁ OD MÁMY, TYTO BOTY NEDÁ MI.
- Teto, teto, copak je to? – podávání sáčku s předměty – Kimova hra
- TANCOVALY BOTKY, TANCOVALY POLKU. ROZTOČILY TANEČEK A OBULY HOLKU.

LIDOVÉ PÍSNĚ: Nechod' tam, prší tam

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Na čížečka

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: Zvířátka:

JAKO KOČKA NEBO PES

lezení v podporu dřepmo

PO ZEMI PO ČTYŘECH LEZ.

U OSLÍKA ZVYKEM BÝVÁ,

kývání hlavou vpřed a vzad

ŽE RÁD HLAVOU SEM TAM KÝVÁ.

KDYŽ POLEZEM JAKO HAD,

plížení

BUDEME MÍT VELKÝ HLAD.

HOPKY, HOPKY, NOŽIČKY

poskoky snožmo na místě

SKÁČOU JAKO ŽABIČKY.

KAČ, KAČ, KAČENKY JDOU,

chůze ve dřepu, ruce na ramenou

POSPÍCHAJÍ ZA VODOU.

Jemná motorika: prstová gymnastika - PLÁCANÁ

- navíjení nitě na klacík
- smotávání dvou nití – silnější ozdobný provázek

GRAFOMOTORIKA: VINUTÍ - teta plete svetr – motání klubíčka
SMYČKY – pletení svetru – motání na jehlici

ÚKOL: fixace souhlásky **D**

tvoreni množného čísla podstatných jmen – „Čeho máme hodně?“

DECHOVÉ CVIČENÍ: dlouhý nádech a výdech – foukání do plamenu svíčky, aby nezhasl

- prodloužený výdech, proud s fonací „Na meluzínu“ - dů,dů,dů, kolísání hlasu, zesilování, zeslabování

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: roztáhnout rty do široka, úsměv – pejsek cení zuby

- malíř, ještěrka, šneček, rulička z jazyka, ptakopysk
- NÁCVIK TENZE – špičatý jazyk, napjatý, povolený

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: děti pochodují, poskakují v rytmu slabik, které říká učitelka. Když se ozve slabika s D, musí děti do dřepu (ma-ma, te-te, dů)

- Ptáčku jak zpíváš?

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: usměj se, špičku jazyčku pevně přitlač za horní zuby, zadrž vzduch, pak jazyk prudce odskočí a hlasitě vyslov D. Dotykem na krku hmatáš chvění.

- slova: dupá, deka, dává, den, doma, dáme, dáte, voda, dudy, padá, Dana
- diference T-D: vata-vada, tu je-duje, pata-padá
- auto se rozjíždí –d-d-d, traktor jede t-d-d, t-d-d
- DÁVAL RADY HONZÍKOVI HODNÝ DĚDEČEK: „PEVNÉ ZDRAVÍ, HODNĚ LÁSKY CHUTNÁ VÍC JAK VDOLEČEK.“
- Co (kdo) je doma? – třídění obrázků do dvou skupin (Doma je děda. Tady děda není...Dana, deka, datel..)
- Dupeme – dup, dup..., dupy, dupy...
- BYL JEDEN DŮM, ZA DOMEM DUB.
U VCHODU DO DOMU BYLA MALÁ BOUDA
A V NÍ TEĎ BYDLÍVÁ DAREBÁK PES LOUDA
- DUDÁK DUDY MÁ, ON MI DUDY DÁ.
DUDY DUJÍ DŮ-DŮ-DŮ, DUMA DUDAT JÁ BUDU.

LIDOVÉ PÍSNĚ: Nepudu domů, nepudu domů; Dů kravičky dů;

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Na hada; Na čížečka

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: DUPY, DUPY, DUP, NAŠEL JSEM PĚT HUB.

PRVNÍ BYLA MUCHOMŮRKA, BYLA U NÍ ZLATÁ ŠŤŮRKA

DRUHÁ BYLA LIŠKA, JE JICH PLNÁ SPÍŽKA

TŘETÍ BYLA SMRŽ, VRŽ SI JEN VRŽ.

ČTVRTÁ BYLA KŘAPÁČ, TY JSI ALE STRĀPÁČ!

PÁTÁ BYLA HŘIB, MĚL JSEM HLEDAT LÍP!

HOUBY, HOUBY, USMAŽÍM VÁS!

chůze v prostoru

chůze v předklonu

chůze ve dřepu

sed, kopání nohama

leh na zádech

výskok

útěk na určené místo

Jemná motorika: prstová gymnastika - ukazováček a prostředníček běhají po stole, hra na piano
MELEME, MELEME KÁVU

GRAFOMOTORIKA: kreslení silnice pro auta – závody – zvuk jedoucího auta

- obloučky obrácené nahoru – dupání zajíce

ÚKOL: fixace souhlásky **N**, diferenciacie **T, D, N**
tvoření množného čísla podstatných jmen – „Čeho máme hodně?“

DECHOVÉ CVIČENÍ: pomalý nádech a výdech – frkačky, papírové kuličky, větrník

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: jazyková tenze – špičatý, napjatý = meč, povolený

- malíř, rulička, čertík
- přitisknutí celého jazyka k hornímu patru – mlaskání, koník

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: „Ptáčku jak zpíváš?“

- kde je rolnička?

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: zasměj se, pootevři ústa, opři jazyk za horní dásen, zadrž vzduch, přidej hlas a mluv nosem nnnnanna – prsty ohmatávej vibraci nosu a tváří

- slova: Nána, nádoba, noha, nota, nos, nová, noviny, Hana, Jana, Dana, Tonda, Venda, den, ven, plán, pán, syn, plyn, okoun, bonbon, komín, nenadálý, leknín, nános, ukončený, značný, snesitelný
- BONBONY MÁM OD VENDY A BANÁNY OD JENDY. BONBONY MÁM JEDNY A BANÁNŮ BEDNY.
- NÁNO, NÁNO, NANYNKO, POJĎ HONEM POD OKÝNKO! MÁM TU NOVOU PANENKU, CHODÍME TEĎ PO VENKU.
- „Kde je obrázek?“ – procvičení předložek a příslovcí (pod, na, za, v, nahoře, dole, vedle, mezi...)
- diferenciacie **T, D, N** - logopedické pexeso
- zrychlování výslovnosti TTTT, DDDD, NNNN

LIDOVÉ PÍSNĚ: Šel tudy, měl dudy, Nechoď tam, prší tam; Dú, kravičky, dú;
Nepudu domů, nepudu domů

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Na čížečka; Na hada; Na šáteček

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: „Na opičky“ – přesné opakování cviků

- pohybová hra: HLAVA, RAMENA, KOLENA, PALCE

Jemná motorika: hra „Zatleskáme, zamotáme“

ZATLESKÁME, ZAMOTÁME – MY MAMINKU NEZLOBÍME – ne, ne, ne
ZATLESKÁME, ZAMOTÁME – MY MAMINKU RÁDI MÁME – ano, ano, ano
PROTOŽE JI POMÁHÁME, ZRNÍ SLEPIČCE NASYPÁME – hra na Popelku
(přebírání přírodnin)

- navíjení nitky na špulku
- závody aut na provázku - namotávání

GRAFOMOTORIKA: NAVINU SI KLUBKO VLNY
NA ČEPIČKU, NA PONOŽKY. – doplňování smyček

ÚKOL: fixace souhlásky **J**
hádanky, problémové situace

DECHOVÉ CVIČENÍ: foukání do papírových kuliček, do peříček
řetězení slov – Šla babička do městečka

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: Skousnout zuby a stahovat ústní koutky směrem dolů
a vytahovat ústní koutky jednotlivě směrem k očím
rulička z jazyka, čertík, ještěrka

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: „Kdo má rolničku?“

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: zasměj se, říkej –i a spoj ho se samohláskami ia (ja)..
Zpíváme je, je..

- slova: jáma, jahoda, Jakub, jazyk, jasný, Jolana, jelen, jedna, jedl, jedle, jesle, ježek, jetel, jíva, hej, dej, máj, háj, boj, pokoj, hokej, Dunaj, voják, najednou, na jazyku, v máji, v háji, vejce, vajíčko, pojedu, zajíc, šije, šijí, moje, hejno, hledají, stojí, bojí, taje, fialka, koleje
- JENDA SEDÍ POD JABLONÍ, JABLÍČKA AŽ K NĚMU VONÍ. JEDNO SPADLO, HNED JE ZVEDL. TO JE PĚKNÉ JEMINE! JEŠTĚ JEDNO NEDOJEDL A UŽ MÁ CHUŤ NA JINÉ.
- „JÉ, JE“, PODIVIL SE ZAJÍC. „TO JE ALE KRAJÍC.“ PODÍVÁ SE DO JETELE, VESELE SE POUŠMĚJE. JEŠTĚ ANI NEDOJEDL, Z JETELE HO HAJNÝ VEDL.
- JÉJE, JÉJE, CO SE DĚJE, ŽE SE JENDA TOLIK SMĚJE? ON SE SMĚJE NA JELITO, ALÍKOVI JE TO LÍTO. BÁC – UPADLO, ZLE JE, ZLE JE, TEĎ SE ZASE ALÍK SMĚJE - JENDA BĚDUJE – ACH BĚDA, TEĎ UŽ MI JE ALÍK NEDÁ.

LIDOVÉ PÍSNĚ: Jenda sedí pod jabloní

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Na sojku

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: PADÁ, PADÁ SNÍŽEK BÍLÝ
POSKOČTE SI VENKU CHVÍLI.
VELKÉ KOULE UVÁLÍME
A Z TĚCH KOULÍ POSTAVÍME
SNĚHULÁKŮ TŘEBA PĚT
ROVNÁ ŘADA STOJÍ HNED!

výpon vzpažit, přechod do dřepu
volné poskoky snožmo na místě
velký kruh oběma pažemi
stoj spatný, připažit - uklidnění
seřazení v řad na určeném místě

Jemná motorika: prstová gymnastika - ruce před tělem. postupně spojujeme malíčky, prsteníčky, prostředníčky, ukazováčky a palce a postupně je oddalujeme
Schovávání prstů do dlaně – ŠLA KAČENKA KOLEM VODY

GRAFOMOTORIKA: Jablíčko se kutálelo – krouživý pohyb v zápěstí
Šel zajíček kolem plotu - vertikální a horizontální čáry – plot

ÚKOL: fixace skupin slabik **BĚ, PĚ, VĚ, MĚ**
hádky, problémové situace

DECHOVÉ CVIČENÍ: foukání do větrníku, bublifuku
hra na štafetu

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: Skousnout zuby a stahovat ústní koutky směrem dolů
a vytahovat ústní koutky jednotlivě směrem k očím
krokodýl, ještěrka, šnek

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: pozměňná hra „Na slepou bábu“ – sledování zvuku rolničky

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: Při nácvičování výslovnosti používáme pomocnou hlásku I.

- slova: běda, Běla, běhá, bělá se, bělice, běduje, obě, sobě, tobě, v době, na chlebě, doběhl, oběd, holoubě, bělásek, pět, pěkné, pěnkava, pěna, pětka, spěchá, zpěv, poupě, ve slepě, popěvek, napětí, sklápěčka, větev, věnec, věšák, věž, vědec, vězení, květen, chvěje se, město, měsíc, měkký, měla, měď, měděný, měkota
- BĚTA S KVĚTOU K MÁMĚ BĚŽÍ. BĚŽÍ DOMŮ NA OBĚD. MÁMĚ OPĚT PĚKNĚ VONÍ TY KNEDLÍKY Z MERUNĚK.
- hádanka:
DĚLÁM DĚTEM POTĚŠENÍ, TĚLOCVIČNA PRO NĚ NENÍ.
MĚKCE BĚŽÍ V MOJÍ TRÁVĚ DĚTSKÉ NOŽIČKY.
TĚŠÍ MĚ, ŽE KE MNĚ SPĚCHÁ I ŠTĚNĚ JANIČKY. (HŘIŠTĚ)

LIDOVÉ PÍSNĚ: Jedna dvě, Honza jde

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Kolo kolo mlýnský; Zajíček své jamce sedí sám;
Hráli bychom na konopyky; Pásla ovečky v zeleném háječku;

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: MEDVĚD TĚŽKÝM KROKEM KRÁČÍ, ŽE PRÝ KOUSEK CUKRU STAČÍ. TLAPKOU PROSÍ, ŽADONÍ. VŠECHNO MU VŠAK NEVONÍ A V CIRKUSU I KDYŽ NECHCE, KOTRMELCE DĚLÁ LEHCE.	pomalá chůze s podupáváním klek, sepnutí rukou, pohyb v rytmu podpor klečmo, otáčení hlavou kotoul
--	---

Jemná motorika: prstová gymnastika - palcem jedné ruky se postupně dotýkáme konečku každého prstu druhé ruky totéž ukazovákem, atd.

GRAFOMOTORIKA: Měnění buchet – střídavé rovné čáry
DĚDA BÁBĚ, BÁBA MÁMĚ, MÁMA TOBĚ DVĚ BUCHTY DÁ.
- kresba obličeje
ŠLA BABIČKA DO MĚSTEČKA, KOUPILA TAM DVĚ VAJÍČKA.
UDĚLALA NA NICH TEČKU, PRO DĚDU VZALA FAJEČKU
A PRO SEBE ROHLÍČEK – UDĚLALA BALÍČEK.
NAPÍCHALA JEHLIČKY, PAK PŘIDALA MAŠLIČKY
A NAKONEC KRAJEČKU. PROČ SE SMĚJEŠ, CHLAPEČKU?

ÚKOL: fixace souhlásky **Ť**
kladení otázek a odpovídání na ně

DECHOVÉ CVIČENÍ: hra na štafetu
pomalý prodloužený výdech – foukání na hřbet ruky

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: pohyblivost čelisti – otevírání úst – Krokodýl – různé polohy jazyka

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: rozlišování měkkosti hlásek – měkký míček X tvrdá kostka
opakování vyřukaného rytmu

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: přitiskni jazyk k hornímu patru, hrot jazyka vysouvej a stlačuj za dolní řezáky a vyslov TY – ozve se TI. Když nejde - v leže s ukazovákem v puse.

- slova: ticho, tíha, letí, děti, tikají, utíká, ťuká, loď, kotě, nitě, tisíc, tisknout, ťapka, ťukne, košťál, kád', labuť, pout', tělo, Matěj, letěl, štěká, Martina
- zvuky – datel – ťuky, ťuk; miminko – ťapy, ťap; ptáček – típ, típ; hodiny – tik, tik
- MALÉ KOTĚ SEDÍ V KOUTĚ. TIŠE SEDÍ. OČKA HLEDÍ NA VLNĚNÉ KLUBÍČKO. „CO TI DÁME KOČÍČKO?“
- OTÍK K NÁM CHODÍ, KOŤÁTKO VODÍ. KOTĚ BĚHÁ, UTÍKÁ, UTAHÁ I OTÍKA. TEĎ UVIDÍ OTÍK KOTĚ, KOTĚ HAJÁ V JEDNÉ BOTĚ.
- hra na „Popletené hodiny“ tikání s pozměněnou samohláskou
- TÍP, TÍP, TÍP, V LÉTĚ JE NÁM LÍP.
TO JE TEPLO, KVÍTÍ VONÍ,
TEĎ JE CHLADNO, SNÍH MĚ HONÍ.
TÍP, TÍP, TÍP, V LÉTĚ JE NÁM LÍP.

LIDOVÉ PÍSNĚ: Utíkej, káčo, utíkej, utíkej!; Ach není tu není

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Dešťové kapičky dostaly nožičky

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: ŤUKY, ŤUKY, NA OKÝNKO,
BUM, BUM, NA DVEŘE.
PROBĚHNEM SE KOLEM DOMU,
VŠAK NÁM NĚKDO OTEVŘE.
NAHLÉDNEME DO OKEN,
NEHLÉDNEME DO DVEŘÍ,
MY JSME VŠICHNI TUZE VELCÍ,
KAŽDÝ NÁM TO UVĚŘÍ.

podpor dřepmo, klepání do podlahy
poskoky snožmo ve stoji spojném
běh jedním, směrem

výpon ve stoji spojném
stoj rozkročný, předklon
stoj spojný, ve dvojicích, zády k sobě
POMĚŘOVÁNÍ

Jemná motorika: „přebírání“ provázků a nití
hra na pavoučky – kreslení a namotávání pavoučkových sítí

GRAFOMOTORIKA: zakreslený pohyb obloukem či houpačkou

1. Já mám doma budíček tik tak, tik tak, ale ten mi netiká, tik tak, tik tak.
2. Ten náš budík divná věc, nejí, nespí, tiká přec. Tiky taky, tiky taky
3. Máme doma hodiny, tikají nám celé dny, tiky taky, tiky taky

ÚKOL: fixace souhlásky **Ď**
kladení otázek a odpovídání na ně

DECHOVÉ CVIČENÍ: hra na štafetu, řetězení slovíček – prodlužování výdechu
foukání do papírových kuliček
foukání do bublifuku

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: jazyková tenze, čertík, ještěrka, krokodýl, rulička z jazyka
třukání na horní patro bez pohybu brady

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: procvičování fonemického sluchu – určování první hlásky ve slově

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: přitiskni jazyk k hornímu patru, hrot jazyka vysouvej a stlačuj za dolní řezáky a vyslov DY – ozve se DI. Když nejde - v leže s ukazovákem v puse. Slabika JI, JE.

- slova: děda, dělá, dělo, dívka, divný, loudí, kladivo, chodí, hodí, vidí, hledí, hodiny, děti, mládě, loď, Vláďa, Naďa, děsný, d'ábel, poděkuj
- CHODÍME, CHODÍME, UTÍKÁME, UTÍKÁME, NEVIDÍME, UŽ VIDÍME – jmenování předmětu nebo obrázku
- DĚDA DĚLAL ĎOLÍK, VZAL SI NA TO KOLÍK. DO DŮLKU DÁ SEMÍNKA, AŤ MÁ RADOST BÁBINKA.
- LOŤKY A LODĚ PLAVOU PO VODĚ. PĚKNĚ SE KOUPOU, NA VODĚ HOUPOU.
- DĚDEČEK VLADĚNY OPRAVÍ HODINY. HODINY, HODINKY A TAKÉ BUDÍKY, UVIDÍ POD SKLÍČKEM CELÝ SVĚT VELIKÝ.

LIDOVÉ PÍSNĚ: Dědečku, dědečku, koleda

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Dešťové kapičky dostaly nožičky: ŤAP – ŤAP – ŤAP.
Skákaly po plechu, dělaly neplechu: ŤAP – ŤAP – ŤAP.
Kotěti v okapu ukápły na tlapu: ŤAP – ŤAP – ŤAP.
Ó já, to mňoukalo, honem utíkalo: ŤAPI – ŤAPI – ŤAP.

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: DĚTI, DĚTI, VČELKY LETÍ, bĕh jedním směrem
ZALETĚLY NA KVĚTINY, turecký sed
TEĎ SI NESOU SLADKOU ŠŤÁVU OD VČELÍNA DO DĚDINY. chůze
DĚLAJÍ Z NÍ MED VČELÍM DĚTEM NA OBĚD stoj, naznačování míchání

Jemná motorika: prstová gymnastika - luskání prsty, strouhání mrkvičky
SKLÁDÁNÍ PAPIROVÉ LODIČKY
Schovávání prstů – JEDE BÁBA Z KOPEČKA

GRAFOMOTORIKA: dokreslování vlnek NA KALUŽI, NA RYBNÍCE, NA MOŘI

ÚKOL: fixace souhlásky Ň, diferenciaci Ě, Ď, Ň
kladení otázek a odpovídání na ně

DECHOVÉ CVIČENÍ: hra na štafetu – prodlužování výdechového proudu
kloktání, pití vody slámkou, foukání (slámkou) do vody,
foukání do bublifuku

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: Široce otevřít ústa a pomalu jazykem kroužit po vnější straně zubů až k poslednímu zubu. Rty jsou během cvičení odtáhnuté od horní čelisti.
Střídat široký a úzký tvar jazyka.

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: reakce na hlásku
četba příběhu „O koťátku, které zapomnělo mňoukat“

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: přitiskni jazyk k hornímu patru, hrot jazyka vysouvej a stlačuj za dolní řezáky a vyslov NY – ozve se NI. Když nejde - v leže s ukazovákem v puse.

- slova: někdo, nikdo, nijak, koně, vůně, sáně, honí, není, Jeník, pilně, nit, nic, paní, zvonice, laň, saň, báseň, něco, pevně, voněla, sněhulák, sněženka, slůně
- PADÁ SNÍH, PADÁ SNÍH, SEJDEME SE NA SANÍCH. NA ZASNĚŽENÉ STRÁNĚ VYTAHUJÍ DĚTI SÁNĚ. ZIMA DĚTI SNĚHEM LÁKÁ, POSTAVÍ SI SNĚHULÁKA.
- diferenciaci „MALÁ TŮŇ JE TŮŇKA, MALÁ LOŤ JE LOŤKA, MALÁ LAŇ JE LAŇKA, MALÁ LAŤ JE LAŤKA.“
- diferenciaci Ě, Ď, Ň
- záměny znělosti (honí – hodí, koně – kotě, laňka – laťka, tělo – dělo, tílko – dílko, v botě – v bodě, ve vaně – ve vatě, viní – vidí)
- záměny délek (divá – dívá)
- záměny hlásek (kvítí – kvílí, let' – led, loď – lom, met' – med, míň – mít, Mít'a – mísa, tichý – lichý, t'uká – puká, děda – běda, dělí – bělí, dívá – zívá, vidí – visí, kůň – kůl, míň – mít, voňavka – volavka)

LIDOVÉ PÍSNĚ: To je zlaté posvícení; Pod dubem, za dubem; Ach, není tu, není;
Utíkej, káčo, utíkej, utíkej;

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Na kovářička; Dešťové kapičky dostaly nožičky

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: MRÁZ – pohybové ztvárnění zimní písničky

Jemná motorika: navlékání nitě do jehly – navlékání drobných korálek
prstová gymnastika – PENÍZE V HRSTI

GRAFOMOTORIKA: uvolňování zápěstí – krouživé pohyby – namotávání klubička
ABCD KOČKA PŘEDE, KOCOUR MOTÁ, PES POČÍTÁ, KOLIK NITÍ DO DESÍTI.

ÚKOL: fixace souhlásky **K**
používání sloves

DECHOVÉ CVIČENÍ: prodloužený výdech – rozlobená zvířátka
fonace hlásek s dlouhým výdechem

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: Skousnout zuby a stahovat ústní koutky směrem dolů
a vytahovat ústní koutky jednotlivě směrem k očím
ještěrka, tonus jazyka – špičatý a široký

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: „Ptáčku jak zpíváš?“ – reakce na hlas

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: otevři ústa, zatlač koneček jazyka prstem nebo lžičkou dolů a
vzad a vyslovuj výrazně T ozve se K. Pokud nejde skus vleže na zádech.

- slova: kam, kal, káva, kámen, kape, kalí, kapota, kabát, kabel, kamna, kopa, kopí, kosa, kasa, konev, kedloübna, kyslík, kitice, kyvadlo, kimono, kilo, kbelík, klika, klape, knot, kmet, klasy, klec, klepeta, kniha, kvočna, kvičí, páka, dýka, puká, peklo, puklo, daleko, sladké, vlhké, vlajky, desky, děkuje, nakonec, okusuje, dobytek, chudák, maják, pavouk, palouk
- POTKAL ŽABÁK KLUKA. KLUKA BOLÍ RUKA. ŽABÁK VOLÁ: „KLUKU, POFOUKÁM TI RUKU.“
- KÁČA S KUBOU HOUSKY PEČOU, KOLÁČE I ROHLÍKY. ROZINKAMI, MÁKEM SYPOU – KOUKEJ NA TY KUČHTÍKY.
- zraková orientace – „Kde je kočka?“ obtažení, vybarvení;
+ pojmenování obrázků spojení čarou do dvojic, co k sobě patří (koza-kůzle,...) Rozumiš mi str. 60 - 61

LIDOVÉ PÍSNĚ: Já mám koně, vrané koně; Koulelo se koulelo červené jablíčko

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Na mostek; Na řemeslníky, Kvočna chodí po dvoře

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: HLAVOU KÝVÁM VPŘED I VZAD
CVIČENÍ MÁ KAŽDÝ RÁD.
AŤ JE HEZKY, ČI SE MRAČÍ,
DLOUHÝM KROKEM ČÁP VYKRÁČÍ.
HOPSA, HEJSA, PŘIJDU HNED,
NA KONÍKA JSEM SI SED.
JAKO BIČEM KDYŽ SE ŠVIHNE,
RUKA VZDUCHEM SE MĚ MIHNE.
A PAK RYCHLE NOHY BĚŽÍ,
PO CVIČENÍ BUDEM SVĚŽÍ

stoj spatný, kývání hlavou

čapí chůze

poskakování přísunným krokem vpřed

švihnutí levou paží

švihnutí pravou paží

běh jedním směrem

Jemná motorika: prstová gymnastika - pomocí obou rukou děláme dlouhý nos nebo velké uši,
klepání ukazováčkem

GRAFOMOTORIKA: zakreslení pohybu obloukem
MÁMA KUBU HOUPÁ, KUBA JENOM KOUKÁ.
HOUPÁ KUBU, KUBÍKA, KOUPI MU PAK KONÍKA.

ÚKOL: fixace souhlásky **G**
používání sloves

DECHOVÉ CVIČENÍ: foukání brčkem do sklenice vody, vonění ke květině
fonace samohlásek

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: Skousnout zuby a stahovat ústní koutky směrem dolů
a vytahovat ústní koutky jednotlivě směrem k očím
šnek, ještěrka, tonus jazyka – meč

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: poslech zvuků z našeho těla

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: otevři ústa, zatlač koneček jazyka prstem nebo lžičkou dolů a
vzad a vyslovuj výrazně D zazní G. Pokud nejde skus vleže. Je důležité vyslovovat výrazné D.

- slova: ga, ga, gama, gáza, gazela, Gábina, gatě, gauč, galoše, gól, Golem, golf, guma, guláš, Gustav, gumáky, gumový, gesto, Olga, doga, liga, nugát, vagon, magazin, Egypt, globus, magnetofon, magnet, fagot, begonie, angína
- GUSTA MÁ MÍČ GUMOVÝ, KDO MÁ TAKÉ TAKOVÝ?
DÁVÁ GÓLY, TEN TO UMÍ,
GUSTA JE KLUK JAKO Z GUMY.
- GUSTA ČETL POHÁDKU A TEĎ NÁM JI POVÍ:
V LESE BYDLÍ BABA JAGA A S NÍ ČTYŘI SOVY.
- JEDE VLÁČEK VLAK, JE TO KOLEJÁK.
PRVNÍ VAGÓN VEZE GUMU,
DRUHÝ VAGÓN GUSTU DOMŮ,
ZE TŘETÍHO MAGDA HLEDÍ
A VE ČTVRTÉM OLGA SEDÍ.
NIKDO VLÁČEK NEZASTAVÍ,
DOKUD DĚTI NEVYSADÍ.

LIDOVÉ PÍSNĚ: Tetka, kam jdete

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Na řemeslníky

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: JEDE VLÁČEK, JEDE KRAJEM,
MY SI TAKÉ NA VLAK HRAJEM –
JEDEN VAGÓN, DRUHÝ, TŘETÍ,
ZAPOJTE SE VŠECHNY DĚTI.
PÁRA SYČÍ, VLÁČEK HOUKÁ,
PÁN VÝPRAVČÍ Z OKNA KOUKÁ.
CHVÍLI STOJÍ VLÁČEK V KLIDU
HNED ZAS SE DÁ DO POHYBU.

zapojení dětí do zástupu, chůze za vedoucím

zasyčení, zahoukání

vychýlení hlavy na libovolnou stranu

zastavení zástupu

Jemná motorika: prstová gymnastika - roztahujeme pokrčené prsty - hrábě
- TLESKANÁ

GRAFOMOTORIKA: dokreslování obloučků od branky k brance
GUSTA DÁVÁ GITĚ GÓL

ÚKOL: fixace souhlásky **H**

používání přídavných jmen – „Na hádavé princezny“

DECHOVÉ CVIČENÍ: prodloužený výdech – smějeme se
fonace samohlásek

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: Skousnout zuby a pohybovat rty vlevo a vpravo (čára),
ještěrka, šnek, malíř, rulička z jazyka

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: poslech zvuků z okolí - identifikace

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: dýchej na ruce, jako když je ti zima a přidej hlas. Rukou
položenou na hrtanu ohmatávej chvění. Houkej jako sova.

- slova: háj, hajný, Hana, hajá, ham, had, háv, Havana, hábit, hanbit, hádanka, hejká, hýká, hymna, hyena, hýčká, hyacint, hyne, hop, hody, hotovo, hodný, honem, hodnota, hodně, hokej, holka, housle, noha, váha, tuha, touha, piha, duha, nahá, dýha, tíha, něha, běhá, pohádka, jahůdka, pohoda, záhada, hlad, hluk, hladký, hluchý, hmat, hmota, hvízdá, hvozď, cihla, dohled, jehla, mihne, nahne, náhle, tahle, táhne, vyhne
- HOUKÁ SOVA: „HÚ, HÚ, HÚ. HOUKAT VÁM UŽ NEBUDU.“ ZAHOUKALA NAPOSLEDY, SCHOVALA SE DO DUBU.
- HAJEJ, HAJEJ, PACHOLÁTKO, HOUBE TĚ TVÁ MAMINKA. POHOUBE TĚ DO USNUTÍ, HAJÁ MALÁ HANINKA
- HONZA HLEDAL KORÁLE ROZHÁZENÉ PO TRÁVĚ, HLEDAL HONZA KORÁLE, ABY VYZRÁL NA KRÁLE.

LIDOVÉ PÍSNĚ: Pásla Kačenička

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Na trnky

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: JAK AKROBAT PO PROVAZE
UMÍM CHODIT PO PODLAZE.
NA HOUPAČCE HOUPY, HOUPY,
HNED TU STOJÍ ROVNÉ SLOUPY.
A KDYŽ BUBEN ZABUBNUJE
KAŽDÝ Z NÁS RÁD POCHODUJE.
RÁZ, DVA, RÁZ, DVA, RÁZ A RÁZ,
AŽ JE TEPLA NEBO MRÁZ.

upažit, napodobování chůze po laně

stoj spojný, pohupování v kolenou

stoj spojný, paže podél těla

pochod jedním směrem v rytmu bubínku

Jemná motorika: prstová gymnastika - roztahujeme napnuté prsty od sebe – vousky kočky
- zatahování drápků - kocour

GRAFOMOTORIKA: - kreslení koulí ve tvaru sněhuláka

„SNĚHULÁKU, HU, HU, HU! KDE MÁŠ NOHY?“

„VE SNĚHU.“

ÚKOL: fixace souhlásky **CH**

používání přídavných jmen – „Na hádavé princezny“

DECHOVÉ CVIČENÍ: prodloužený výdech – smějeme se
fonace samohlásek

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: Se sevřenými rty a čelistmi dělat grimasy, jazyk v klidu
ještěrka, šnek, čertík, špičatý a široký jazyk

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: rozlišování zvuků zvířat - MC

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ:

- dýchej si na ruce, jako když je ti zima a šeptej ch, cha, cho, chu, che, chi, ach, och, uch, achich
- slova: chacha, cheche, chocho, chuchu, chápe, chabý, chalupa, chasa, chapadlo, chamtivý, Cheb, chemie, chata, chodec, chobot, chomout, chudina, valach, pech, měch, dech, výběh, mnich, čenich, blechy, ochota, pochoutka, mechový, nachový, chládek, záchod, chvála, chvatný, chleba, chlupy, chvěje, chvíle, buchta, kuchta, nehty, kachny, bochník, lechtá, obchod, duchna, lehký, mochny, Michal, lachtan
 - BYLA MOUCHA, BYLA HLUCHÁ, BYLA HLUCHÁ NA PŮL UCHA. KDO TO BOUCHÁ? KDO TO JUCHÁ? – VOLÁ MOUCHA A JE HLUCHÁ
 - MICHAL BOUCHAL BUCH, BUCH, BUCH A POCHYTAL MNOHO MUCH.
 - CHECHTALA SE CHOBOTNICE, ŽE JÍ JEJÍ CHAPADLA POLECHTALA OCHECHULE. SMÍCHY MÁLEM UPADLA.
 - CHUNDELATÝ CHLUPÁČEK CHODÍ KOLEM HOUŠTÍ. ČICHÁ, ČICHÁ, CO BY SNĚD, OCÁSKEM SI KROUTÍ.

LIDOVÉ PÍSNĚ: Ach, ráda, ráda, můj zlatej Honzíčku

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Chytil táta sojku

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: MEDVĚD TĚŽKÝM KROKEM KRÁČÍ,
ŽE PRÝ KOUSEK CUKRU STAČÍ.
TLAPKOU PROSÍ, ŽADONÍ.
VŠECHNO MU VŠAK NEVONÍ
A V CIRKUSU I KDYŽ NECHCE,
KOTRMELCE DĚLÁ LEHCE.

pomalá chůze s podupáváním

klek, sepnutí rukou, pohyb v rytmu
podpor klečmo, otáčení hlavou

kotoul

Jemná motorika: prstová gymnastika -přibližování a oddalování ukazováčku a prostředníčku –
stříhání nůžkami

GRAFOMOTORIKA: ležaté osmičky – MOUCHA MÁVÁ KŘIDÉLKY

ÚKOL: fixace souhlásky **C**

členění slov na slabiky, určování hlásek ve slově

DECHOVÉ CVIČENÍ: nafukování balónu, tváří a „bouchnutí“
pofoukání nos, brady, uší – směrovaný výdech

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: kapr, ještěrka, čertík, rulička z jazyka
počítání zubů

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: vnímání a reakce na pohyb melodie – vzestupná a sestupná
(dřep a výpon)
hledání schovaného budíka

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: zasměj se, zuby lehce k sobě, zadrž dech, dotkni se lehce
jazykem dolních zubů a napodobuj cvrčka- ccc. Při každém C oddaluj zuby od sebe. Pokud nejde
napodobuj šepem traktor – ttt při stejném postavení mluvidel, jazyk přitlačíme dolů.

- slova: nic, víc, líc, pec, věc, klec, hec, konec, letec, palec, lovec, chlapec, límec, vědec, palác, nemoc, pomoc, cíl, cíp, cit, cink, cítí, civí, cibule, cizí, cepy, celý, cena, cement, cape, copy, courá, couvá, cuká, cucá, cumlá, culí se, opice, police, v noci, plíce, domácí, placky, kluci, plavci, palice, cvik, cvok, nemocný, nocleh, pomocnice
- KOCOUREK A MICKA HLEDÍ, KDE JE KLÍČKA.
TAM V TÉ KLECI NĚCO JE, CO JIM NEDÁ POKOJE.
- CO TO CINKÁ ZA VESNICÍ? KLUCI JEDOU PO SILNICI.
HOP, KONÍČKU, CINKY, CINKY, AŽ JSME DOMA U MAMINKY.
VENKU BUDE VÁNICE, KLUCI UŽ JNOU V POSTÝLCE

LIDOVÉ PÍSNĚ: Cibulěnka

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Cibulěnka

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: Zvířátka:

JAKO KOČKA NEBO PES	lezení v podporu dřepmo
PO ZEMI PO ČTYŘECH LEZ.	
U OSLÍKA ZVYKEM BÝVÁ,	kývání hlavou vpřed a vzad
ŽE RÁD HLAVOU SEM TAM KÝVÁ.	
KDYŽ POLEZEM JAKO HAD,	plížení
BUDEME MÍT VELKÝ HLAD.	
HOPKY, HOPKY, NOŽIČKY	poskoky snožmo na místě
SKÁČOU JAKO ŽABIČKY.	
KAČ, KAČ, KAČENKY JDOU,	chůze ve dřepu, ruce na ramenou
POSPÍCHAJÍ ZA VODOU.	

Jemná motorika: luskání prstů, strouhání mrkvičky
prstová gymnastika – PUMPOVALY DVĚ PANENKY

GRAFOMOTORIKA: kresba kocourka - NAMOTÁME KLUBÍČKO, DO NĚJ MENŠÍ
JABLÍČKO. PŘILEPÍME UŠI, AŽ TO KOČCE SLUŠÍ. POTOM JEŠTĚ OČKA, AŽ SE KOUKÁ KOČKA.
PAK NOSÁNEK, KNÍRY MÁ KOCOUR MILÝ. OCÁSKEM SI ZACVIČÍ NÁŠ KOCOUREK KOČIČÍ.

ÚKOL: fixace souhlásky **S**

členění slov na slabiky, určování první hlásky ve slově

DECHOVÉ CVIČENÍ: měkce nasazený prodloužený výdech - samohlásky
prodlužování výdechu - sssss

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: ještěrka, kapr, malíř,
při zavřených ústech spouštíme dolní čelist

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: kolikrát spadl míč na zem?
práce s papírem – posloucháme při trhání, šustění, mačkání,
skládání (poté i se zavázanýma očima)

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: zasměj se, zuby lehce k sobě, dotýkej se jazykem dolních
zubů a syč jako husa – ssss; napodobuj šeptem cvrčka –cccc s prodloužením.

- slova: pás, nos, dnes, ves, pes, vous, kos, kus, hlas, klus, vlas, kokos, kolos, miska, píská, jistý, písmo, místo, pleso, postava, postel, osení, host, most, ospalý, kosa, souseď, louská, spí, schody, skokan, slabý, slovo, smích, smetana, lesní, snacha, spála, spolu, stan, stát, stín, město, síla, sívá, síň, syn, saň, husa, basy, kousá, sob, sotva, sopka, maso, suchý, sasanka, sníst, sysel, sladkost, skvost
- SLIMÁK NESE CHALUPU, UTÍKÁ S NÍ V KALUPU. SOJKA SE MU POSMÍVÁ, JAK SE NA NĚJ PODÍVÁ.
- SOVA, SOVA, SOVA, USNE V PŮLI SLOVA. NEDIVTE SE, NEDIVTE SE, PO NOCÍCH SE TOULÁ V LESE.
- SILNĚ SLŮNĚ STÁLE STŮNĚ. NESEME MU LÉKY – SENO OD PASEKY.
- POSPÍCHÁM NA PÍSEK, SEDÍ TAM MATÝSEK. PÍSKEJ SI MATÝSKU, NESU MISKU PÍSKU. STAVÍM, STAVÍM STAVENÍ Z PÍSKU A KAMENÍ. PÍSEK SYPU NA SÍTO, STAVÍM, STAVÍM – STOJÍ TO!

LIDOVÉ PÍSNĚ: Maličká su

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Maličká su

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: PADÁ, PADÁ SNÍŽEK BÍLÝ
POSKOČTE SI VENKU CHVÍLI.
VELKÉ KOULE UVÁLÍME
A Z TĚCH KOULÍ POSTAVÍME
SNĚHULÁKŮ TŘEBA PĚT
ROVNÁ ŘADA STOJÍ HNED!

výpon vzpažit, přechod do dřepu
volné poskoky snožmo na místě
velký kruh oběma pažemi
stoj spatný, připažit - uklidnění
seřazení v řad na určeném místě

Jemná motorika: prstová gymnastika – Típ, típ, típ, vrabec vrabce štíp, MLÝNEK

GRAFOMOTORIKA: hadí cesty – vlnovky – HAD SE KROUTÍ A SYČÍ – SSSR

ÚKOL: fixace souhlásky **Z**

členění slov na slabiky, určování poslední hlásky ve slově

DECHOVÉ CVIČENÍ: foukání do pířka, pofoukání si bolístky na prstě

povzdechy meluzíny – zí, zá, zé, zu

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: moucha bzučí – pohyb po třídě, „chytání“ mouchy.

Co uděláme s chycenou mouchou? – problémové situace

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: „Všechno jezdí, co kola má“. – reakce na slovo

Zvonečku, zacinkej!

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: zasměj se, zuby lehce k sobě, jazykem se lehce dotýkej

dolních zubů a bzuč jako moucha –zzz. Ruku můžeš položit na hrtan a ucítíš chvění.

- slova: zima, zívá, zisk, zimník, zídka, zeď, zem, zelí, zebe, zelený, zelenina, zedník, záda, zase, zadní, zametá, závidí, závoj, zajíc, záhuba, zánět, záplava, zápalka, zobák, záklon, zotaví, pozoun, zubí se, vozí, kazí, kozí, házím, mizí, vozík, mlází, saze, chůze, meze, peníze, míza, lezou, zbytek, zbledne, zbavil, zbojník, zdáli, zdaleka, zjev, zlo, zhoupne, zlato, zloděj, zmije, známka, zvon, zvyk, zvonek, jizba, nazbyt, kůzle, hnízdo, jizva, pozvání, kamzík, jazyk, uzel, muzika, zmizík, mezitím
- HONZÍK DOSTAL KOZU, UVÁZAL JI K VOZU.
UVÁZAL JI PROVAZEM, ZŮSTAŇ, KOZO, ZA VOZEM.
- ZA LESEM ZELENÝM ZMIJE ZASYČÍ.
ZELENÉ OČI SE BLÝSKNOU, JAZYK VYSTRČÍ.
„ZDE JE MÁ SLUJE“, ŘÍKÁ TA ZMIJE.
„ZATÍM JSEM SAMA. KDE JE MÁ ZNÁMÁ?“
- ZALEZEME ZA KAMNA, ZMIZÍ ZIMA ZÁHADNÁ.
ZMIZÍ ZÁVĚJ, MELUZÍNA, ZVENKU ZAZNÍ PÍSEŇ JINÁ.

LIDOVÉ PÍSNĚ: Paci, paci, pacičky

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Na kukačku

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: Z ÚLU VČELA VYLETĚLA

POKOJE SI NEDÁ.

HODNĚ MEDU BY PRÝ CHTĚLA

NA KVÍTEK SI SEDÁ.

K VEČERU KDYŽ KAŽDÝ LOUDÍ

ROSU PRO SVŮJ KVĚT,

LETÍ VČELKA, NEZABLOUDÍ –

V ÚLE BUDE HNED.

běh jedním směrem s upažením

podpor dřepmo

stoj, vzpažit, postupný dřep s připažením

běh jedním směrem s upažením

běh na určené místo

Jemná motorika: prstová gymnastika – rozvíjení poupátka – otevírání a zavírání dlaně

- PLÁCANÁ

GRAFOMOTORIKA: cesta včelky z úlu na květ – Bzzzz

ÚKOL: diferenciacie souhlásek **C, S, Z**
členění slov na slabiky, určování hlásky uprostřed slova

DECHOVÉ CVIČENÍ: směrovaný prodloužený výdech – foukáme dolů, nahoru...

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: ještěrka, čertík, šnek, malíř, rulička
přehnaná artikulace C S Z, A E I O U

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: diferenciacie sykavek – Všechno létá, co má peří. (koza – vos, domeček - ptáček, kos - nos...)

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: kontrola správného postavení mluvidel

- záměny znělosti: kosa – koza, mísa – míza, sebe – zebe, seje – zeje, sem – zem, sob – zob, sup – zub, vosy – vozy
- záměny délek: celý – cely, cenná – cena, pás – pas
- záměny hlásek: basa – bača, les – leč – lep, miska – myška, pás – pár, síla – žíla, síto – líto, sivý – živý, svět – květ, vlas – vlak, koza – kosa – kopa, míza – mísa, zle – šle, cedník – zedník, cena – žena, cesta – vesta, cval – sval, cvik – zvyk, cíp – šíp, nos – noc, couvá – zouvá, pec – peč – pes, úcta – ústa, věž – věc
- MICKA MALOU PACKU MÁ, PEJSEK TLAPKU SCHOVÁVÁ. MICKA PACKOU SEKNE, PEJSEK JENOM CEKNE.
- SLUNCE SVÍTÍ ZVYSOKA, SEDÍME U POTOKA. SLUNCE SVÍTÍ, SLUNCE SÁLÁ, SPÁLÍME SI CELÁ ZÁDA.
- PASÁK PASE STÁDO OVCÍ, PES JE HLÍDÁ VE DNE, V NOCI. PTÁCI V LESE ZPÍVAJÍ, ZVONKY OVCÍM CINKAJÍ.

LIDOVÉ PÍSNĚ: Paci, paci, pacičky; Maličká su; Cibulenka

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Na kukačku; Maličká su; Cibulenka

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: Zvířátka:

JAKO KOČKA NEBO PES PO ZEMI PO ČTYŘECH LEZ.	lezení v podporu dřepmo
U OSLÍKA ZVYKEM BÝVÁ, ŽE RÁD HLAVOU SEM TAM KÝVÁ.	kývání hlavou vpřed a vzad
KDYŽ POLEZEM JAKO HAD, BUDEME MÍT VELKÝ HLAD.	plížení
HOPKY, HOPKY, NOŽIČKY SKÁČOU JAKO ŽABIČKY.	poskoky snožmo na místě
KAČ, KAČ, KAČENKY JDOU, POSPÍCHAJÍ ZA VODOU.	chůze ve dřepu, ruce na ramenou

Jemná motorika: prstová gymnastika – ruce zaťaté v zápěstí, svírání a rozevírání – otevírání květu
- PLÁCANÁ, MLÝNEK

GRAFOMOTORIKA: kresba kozy, sovy a zajíce podle básní

ÚKOL: fixace souhlásky Č

aktivní používání všech druhů slov – rozvoj souvislého vyjadřování

DECHOVÉ CVIČENÍ: nádech – zadržení dechu – výdech, kočička se protahuje

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: ťukání jazykem na horní patro, ještěrka, malíř

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: diferenciací C Ć – zavřené oči a opakování ccc – ččč
(cvrček – kočka)

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: našpul ústa, jako když chceš foukat nebo pískat, dotkni se jazykem za horní dásně a volej šeptem na kočku – čičiči. Pokud se nedaří zvednout jazyk – lžička.

- slova: oč, pláč, fáč, toč, tlač, otoč, kolotoč, tluč, buč, fuč, netluč, nač, koláč, hlídač, spáč, pláč, boháč, opékač, meč, kleč, bič, tyč, klíč, holič, chladič, čočka, kočka, počká, kačka, klička, tečka, babička, léčka, líčka, mačká, víčka, lavička, palička, vidlička, honička, míčky, ovečky, čolek, čokoláda, čokl, čouhá, čoudí, čumí, čapne, čepel, čejka, číslo, čistý, činka, hučí, léčí, mečí, tančí, klečí, teče, klučina, pečeně, bůček, ptáček, počátek, člověk, čumáček, čajíček, holčička
- NAŠE ČILÁ KOČKA. VYČISTILA OČKA.
NAPILA SE Z MISKY MLÍČKA, STOČILA SE DO KLUBÍČKA.
- JE MALÍČKÝ DOMEČEK A V NĚM MNOHO KOLEČEK.
KOLEČKEM TAM NĚKDO TOČÍ, NEMÁ NOHY, NEMÁ OČI.
PĚKNĚ TIKÁ DOMEČEK, TO DĚLÁ HOUF KOLEČEK.
- BABIČČINA KOČIČKA KULATÁ MÁ OČIČKA.
MALÍČKÉ MÁ TLAPIČKY, JAK MÍVAJÍ KOČIČKY.
ČILOU KOČKU POCHOVÁM, PAK JÍ KOLÁČ, MLÍČKO DÁM.
- ČÍČÍ, ČÍČÍ, ČÍČÍČÍ, ČÍ JSI KOČKO KOČIČÍ?
ČÍPAK, ČÍPAK? – ANIČKY. TA MÁ RÁDA KOČIČKY.

LIDOVÉ PÍSNĚ: Červený šáteček

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Červený šáteček

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: Z ÚLU VČELA VYLETĚLA

POKOJE SI NEDÁ.

HODNĚ MEDU BY PRÝ CHTĚLA

NA KVÍTEK SI SEDÁ.

K VEČERU KDYŽ KAŽDÝ LOUDÍ

ROSU PRO SVŮJ KVĚT,

LETÍ VČELKA, NEZABLOUDÍ –

V ÚLE BUDE HNED.

běh jedním směrem s upažením

podpor dřepmo

stoj, vzpažit, postupný dřep s připažením

běh jedním směrem s upažením

běh na určené místo

Jemná motorika: prstová gymnastika – postupně se palcem dotýkáme ostatních prstů téže ruky
- schovávání prstů – ŠLA KAČENKA KOLEM VODY

GRAFOMOTORIKA: namotávání klubíček v jednom i druhém směru
MOTÁM, MOTÁM KLUBÍČKO, PRO TEBE, MÁ KOČIČKO

ÚKOL: fixace souhlásky Š

aktivní používání všech druhů slov – rozvoj souvislého vyjadřování

DECHOVÉ CVIČENÍ: nádech – měkký výdech – opakování šeptem – mašina, mašina

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: pohyb po třídě – jede vlak: osobní vlak – šišiši
nákladní vlak – šušušu
rychlík - šššš

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: kde je schované Š? (na začátku, uprostřed, na konci slova)

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: našpul ústa, jako když chceš foukat nebo pískat, dotkni se jazykem lehce za horní dásní a syč jako lokomotiva – ššš. Pokud se nedaří, syč jako husa sss a zvedni koneček jazyka za horní zuby. Ozve se místo S Š.

- slova: koš, máš, náš, voláš, dáváš, nůž, tuš, kaluž, listonoš, salaš, piš, výš, myš, honíš, myješ, máváš, pleš, jedeš, táhneš, šok, šotek, šohaj, šunka, šoupá, šaty, šála, šakal, šachy, šedý, šípy, šel, šelma, šídlo, šije, koše, naše, duše, kouše, uši, věšák, tiše, plošina, ošatka, škola, škytá, šikula, šlape, mašle, leští, ošklivá, oštěp, ještě, škodí, šnek, šmouha, šlape, šlehá, štěká, šiška, šušká, šašek, šešulka, šiшатý, píšeš, pišišinda
- ŠIJU, ŠIJU ŠÁTKY ŠAŠKŮM NA KABÁTKY.
ŠIJU, ŠIJU JEŠTĚ PLÁŠTĚNKU DO DEŠTĚ.
- ŠMOULA HLEDÁ ŠMOULINKU, AŽ SI JDE HRÁT NA CHVILKU.
ŠMOULINKA VŠAK SBÍRÁ ŠÍŠKY, TRHÁ ŽLUTÉ PAMPELIŠKY.
- ŠPITY – ŠPITY, ŠÍŠLI – MIŠLI. ŠEDÉ MYŠKY TIŠE VYŠLY.
ŠPITY - ŠPITY ŠEPTAJÍ, ŠÍŠLI – ŠÍŠLI ŠÍŠLAJÍ.
- LIŠKA KOUŠE ŠÍŠKU, VOLÁ ŠEDOU MYŠKU.
UŠIJ, MYŠKO, KOŠILI, DÁM TI KOŠÍK OBILÍ.
UŠIJEŠ-LI ŠATY, DÁM TI KOŠ KOŠATÝ.
MYŠKA ŠATY UŠILA, LIŠKA MYŠKU CHYTLA.
- ŠIJE, ŠIJE NAŠE MÁMA, ŠIJE KOŠILKU.
AŽ KOŠILI UŠIJE, MYŠKU NA NÍ VYŠIJE.

LIDOVÉ PÍSNĚ: Prší, prší, jen se leje

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Šili ševci, šili boty

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: JEDE VLÁČEK, JEDE KRAJEM,
MY SI TAKÉ NA VLAK HRAJEM –
JEDEN VAGÓN, DRUHÝ, TŘETÍ,
ZAPOJTE SE VŠECHNY DĚTI.
PÁRA SYČÍ, VLÁČEK HOUKÁ,
PÁN VÝPRAVČÍ Z OKNA KOUKÁ.
CHVÍLI STOJÍ VLÁČEK V KLIDU
HNED ZAS SE DÁ DO POHYBU.

zapojení dětí do zástupu, chůze za vedoucím

zasyčení, zahoukání

vychýlení hlavy na libovolnou stranu

zastavení zástupu

Jemná motorika: prstová gymnastika – postupné dotýkání prstů – prsty se zdraví

GRAFOMOTORIKA: kresba jak prší – ŠUMÍ, ŠUMÍ DEŠTÍČEK, VODY UŽ JE ŠKOPIČEK

ÚKOL: fixace souhlásky **Ž**

aktivní používání všech druhů slov – rozvoj souvislého vyjadřování

DECHOVÉ CVIČENÍ: přerušovaný nádech – voníme ke dvěma květinám

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: čmelák létá z květu na květ a zpívá si - bžžž

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: pohybová improvizace na různé melodie a slovní vyjádření pocitu z hudby

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: našpul ústa, jako když chceš foukat nebo pískat, zuby dej lehce k sobě. Jazykem se dotkni lehce za horními zuby a začni bzučet jako čmelák –žžž. Pokud nejde bzuč jako moucha zzz, ale našpul přitom ústa a zvedni jazyk za horní dásně.

- slova: žold, žok, žolík, žokej, žába, žaludek, žalud, žáci, židle, žena, ženich, želé, želva, žihadlo, život, živel, kožich, loupežník, líže, váže, klouže, lže, ležel, bažant, užovka, sněží, požitek, okamžik, každý, vlažný, ždímá, něžný, běžný, tužba, žloutek, žloutenka, obžalovaný, žížala, žežulky
- „Kam patří?“ - házení kostkou s nalepenými obrázky zvířat (žluva, želva, žirafa, žába, ježek, žížala) – ZOO, les
- ŽE JE SLUNCE ŽLUTÉ,
ŽE JE ŽÁBA ZELENÁ,
ŽE JE ŽELVA POMALÁ,
ŽE JE ŽLUVA PTÁK?
TAK TO VIDÍŠ, NECHÁME TO TAK.
- ŽALOVALA ŽÁBA ŽÁBĚ, ŽE MÁ ŽIVOT TĚŽKÝ,
ŽE JÍ BOLÍ OBĚ NOHY, ŽE NEMŮŽE PĚŠKY.
- JEŽEK, JEŽEK, JEŽEK, MĚL PĚT KOLOBĚŽEK.
KAŽDÝ VOLAL: „ JEŽKU, PŮJČ MI KOLOBĚŽKU!“
- ŽÁBA LEŽÍ V KALUŽI, MÁ VELIKÝ ŽAL.
MĚLA VELKOU ŽÍŽALU, TU JÍ ŽABÁK VZAL.

LIDOVÉ PÍSNĚ: Andulka konopí močila

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Žížalička

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: HOPKY, HOPKY, NOŽIČKY

SKÁČOU JAKO ŽABIČKY.

DÁME NOŽKY K SOBĚ,

CVIČÍ RUCE OBĚ:

VELKÉ KRUHY, MENŠÍ KROUŽKY,

UBÍHAJÍ RYCHLE NOŽKY.

CUPKY, CUPKY, VŠICHNI SEM,

SEDNEME SI HNED NA ZEM.

poskoky snožmo v prostoru

stoj snožný

upažit, dlaně dolů

čelné kruhy

běh jedním směrem

chůze ve výponu, na jedno místo

sed, uvolnění

Jemná motorika: prstová gymnastika – krčení a natahování ukazováku – Pojd' sem!

GRAFOMOTORIKA: lomená linie – ŽOFKA ŽEHLÍ ŽEHLIČKOU,
ŽEHLIČKU MÁ MALIČKOU. ŽEHLÍ, ŽEHLÍ AŽ VYŽEHLÍ ŽLUTÝ ŽUPAN S MAŠLIČKOU.

ÚKOL: diferenciacie souhlásek **C, S, Z, Č, Š, Ž**

aktivní používání všech druhů slov – rozvoj souvislého vyjadřování

DECHOVÉ CVIČENÍ: nádech – zadržení dechu – výdech – zadržení dechu

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: maximální vyšpulení rtů, schování (kačer x dědeček)

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: - diferenciacie – Co k čemu patří? (ššš – mašina, sss – had, ccc – cvrček, čičí – kočka, bzz – moucha, bžžž – čmelák)
- kde se ve slově schovalo CSŽČŠŽ? (slon, cibule, koš, míč, žába, zuby...)

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: kontrola správného postavení mluvidel

- záměna znělosti: šije – žije
- záměny hlásek: kouše – koupe, šátek – pátek, šaty – paty, šeptá – leptá, šije – bije, šlape – klape, leží – letí, žabka – čapka, žák – mák – hák, žaluje – maluje, žito – pito, živý – divý, žolík – kolík, bucí – buší, čeká – leká, čihá – míhá, článek – plánek, čoudí – loudí, kočka – kožka, pláč – pláž, počty – pošty, točí – topí, šup – sup, šíp – syp, šik – syk, šikne – sykne, šek – sek, hec – heč, čáp – čáp, klec – kleč, nic – nič, cáká – čáka, pece – peče, cinká – činka
- MYŠKY V NOVÉM KOŽÍŠKU UTÍKAJÍ Z PELÍŠKU.
KAM TAK HONEM PELÁŠÍ? ZA ŽANETKOU NA KAŠI.
- KDYŽ SVÍTÍ MĚSÍČEK, ZPÍVÁ SI SLAVÍČEK.
ZPÍVÁ JAK HOUSLIČKY, VESELÉ PÍSNÍČKY.
- ŠKOLÁCI ŠLI ZE ŠKOLY, ZAŠLI SI AŽ DO POLÍ.
ZAŠLI SI AŽ DO PŠENICE, VYPLAŠILI DVA ZAJÍCE.
- CO DĚLAJÍ ŽABKY, KDYŽ PADAJÍ KAPKY?
CO DĚLAJÍ? TO DĚLAJÍ: V BLÁTĚ ŤAPKY, ČAPKY.
- SUŠENKY MÁM OD BABIČKY, ČOKOLÁDU OD MÁMY,
SUKÝNKU MÁM OD ZDENIČKY, KOLOBĚŽKU OD TÁTY.

LIDOVÉ PÍSNĚ: Červený šáteček; Prší, prší, jen se leje; Andulka konopí močila

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Šili ševci, šili boty; Žížalička; Červený šáteček

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: Z ÚLU VČELA VYLETĚLA

POKOJE SI NEDÁ.

HODNĚ MEDU BY PRÝ CHTĚLA

NA KVÍTEK SI SEDÁ.

K VEČERU KDYŽ KAŽDÝ LOUDÍ

ROSU PRO SVŮJ KVĚT,

LETÍ VČELKA, NEZABLOUDÍ –

V ÚLE BUDE HNED.

běh jedním směrem s upažením

podpor dřepmo

stoj, vzpažit, postupný dřep s připažením

běh jedním směrem s upažením

běh na určené místo

Jemná motorika: prstová gymnastika – roztahování napnutých prstů od sebe – vousy kočky

GRAFOMOTORIKA: kresba podle říkadel

ŽEBŘÍK, ŽELVA, KOLOBĚŽKA, KAČENKA, PTÁČEK, ČUNÍK, MYŠ, ŠNEK

ÚKOL: fixace souhlásky **L**
slovní hádanky, umět vnímat a vyprávět vtip

DECHOVÉ CVIČENÍ: z proužku papíru srolujeme ruličku, foukáme si přes ni
fonace souhlásky se samohláskou – zpíváme - lalalelililololulu

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: malíř, ještěrka, koník, ťukání za horními zuby, čertík

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: Čerte, zahudrej!

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: otevři ústa, opři jazyk za horní dásně a potom olízni zuby směrem dolů. Přitom zpívej – lalala. Pokud nejde prováděj zpočátku jen pohyb jazykem.

- slova: lano, laň, lak, láká, lampa, látá, lat', lán, ladí, láme, laso, lanovka, lasička, loká, loupe, louka, loupí, loubí, loudí, luk, lupen, lupy, lev, lem, led, levá, lepí, lenoch, lepenka, líc, líh, lín, lýk, listí, límec, liška, lyže, bál, vál, dal, pal, žal, šel, jel, ryl, žil, psal, kopal, chystal, doufal, loudal, úkol, mozol, kotoul, jetel, hotel, motel, cítil, stačil, jehla, bolí, válí, poleno, pilot, žaluje, položí, poláme, oblouk, obluda, dělnice, hlava, hledí, hlíza, chleba, ukládá, mléko, mýdlo, povlak, slovo, tlapa, vlepí, vleze, klepal, kloval, polámal
- MÝDLO DĚLÁ MYDLINKY, MALÉ, VELKÉ BUBLINKY. A BUBLINKY CHVÍLI LETÍ, MILUJÍ JE MALÉ DĚTI
- LÁĎA JEL NA KOLE, UPADL DO POLE. KLUKA HLAVA BOLÍ, MÁ NA HLAVĚ BOULI.
- PINKY, LINKY, DVA KNOFLÍKY, LIJÁK UMYL KOMINÍKY. NA TU CHVÍLI BUDOU BÍLÍ.
- LETĚLO HOLÁTKO, BÍLÉ HOLOUBÁTKO. NA MÁMU HOLUBIČKU, ZA LETU PÍPALO.
- JULČA MÁ BOULI NA ČELE. NEVYPADÁ MOC VESELE. BOULE BOLÍ A NE MÁLO. CO SE, JULČO, CO SE STALO?

LIDOVÉ PÍSNĚ: Já do lesa nepojedu

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Pletla jsem

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: V TĚŽKÉ KLECI PONEJVÍCE
PROCHÁZÍ SE SEM TAM LVICE.
HNED VYSKOČÍ, ZAS SI LEHNE,
S MALÝM LVÍČKEM SE PROBĚHNE.
PROTOŽE I MÁMA JE
S LVÍČETEM SI POHRAJE.

chůze kolem svého místa

z výskoku na místě, leh
běh jedním směrem

vytvoření dvojic točení

přísunným krokem

Jemná motorika: prstová gymnastika – „brýle“ pro letce

GRAFOMOTORIKA: let motýla z květiny na květinu

ÚKOL: fixace souhlásky **R**
vedení dialogu

DECHOVÉ CVIČENÍ: nádech nosem – výdech nosem, nádech ústy – výdech ústy,
nádech nosem – výdech ústy, nádech ústy – výdech nosem

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: prskoty s jazykem mezi zuby – startujeme auto
startování traktoru – data data

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: zpěv známé melodie na lalala

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: napodobujeme zvuk motoru: ta, ta, tata, da, da, dada, td, td, tdn,

- je nám zima: brrr, brrr, brrr, ...
- pes vrčí: vrrr, vrrr, vrr, ...
- hlas kohouta: kykyryký, kykyryký, ...
- hlas holuba, hrdličky: vrkú, vrkú, cukrú, cukrú, ...
- vrána kráká: kráky, kráky, krák, ...
- krocán hudruje: hudry, hudry, hudry, ...

- SLOVA:**
- trn, trnka, trhá, trpí, trní, trčí, trpí, trpký, trávník, trknout, trhat
 - vítr, metr, litr, svetr, kmotr, mistr, strčil, utrhnul, kotrmelec,
 - JÁ MÁM V LEVÉ NOZE TRN A TRN A TRNAVEČEK,
JÁ MÁM V LEVÉ NOZE TRN.
 - STRNAD VOLÁ: TDNKY, TDNKY, V STRÁNI ROSTOU TRPKÉ TRNKY.
KDO MÁ TRPKÉ TRNKY RÁD, AŽ SI JE JDE NATRHAT.
 - frk, frnk, frč, frká, frčí, frkat, afrikán, frézie, zafrikal, Afrika
 - FRANTA FRKÁ: FRKY, FRK, HOLUB VRKÁ: VRKY, VRK.
TY, FRANTO, NEFRKEJ, TY, HOLOUBKU, ZAVRKEJ.
 - vrk, vrch, vrč, vrchní, vrchovatý, vrzá, vrtochy, vrtule, vrbka
 - MRAVENCE PRÝ BOLÍ KRČEK, CVRKÁ V TRÁVĚ STRÝČEK CVRČEK.
CVRKY, CVRKY, CVRK, ZAVAŽTE MU KRK.
 - Brno, brko, brk, brčko, brva, brnká, brtník, brnění, brzy, brzdy
 - BRÁCHA VOLÁ NA BRÁCHU: „BROUK SI BROUKÁ VE FRAKU, BRNKÁ,
BROUKÁ, BRUM, BRUM, BRUM, BRUMLÁNÍ JE PLNÝ DŮM.“
 - hrst, hrká, hrčí, hrb, hrbol, hrdý, hrdlo, hrtan, hrnek, hrdina
 - KAŽDÉ RÁNO MALÝ KRTEK HRABE VELKOU KRTINU.
HRABE, HRABE, VYHRABUJE, ZRYJE CELOU KRAJINU.

LIDOVÉ PÍSNĚ: Šel zahradník do zahrady;

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Řežu, řežu dříví

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: KLEKNEME SI NA KOLENO

ŘEŽEM DŘÍVÍ NA POLENO.

KŘIVÁ ZÁDA NAROVNÁME,

VŠECHNY ŠPALKY ROZSEKÁME.

JEDEN ŠPALEK, DRUHÝ, TŘETÍ,

ZAMETEME VŠECHNO SMETÍ.

klek na koleno

napodobování řezání dřeva

stoj rozkročmo

ruce spojit nad hlavou, předklon

3 výskoky v rytmu

napodobá zametání

Jemná motorika: prstová gymnastika – pohyby prstů imitujeme hru na klavír nebo flétnu

GRAFOMOTORIKA: lomená linie – BLESKY A HROMY V BOUŘI

ÚKOL: fixace souhlásky **Ř**
umět slovně vyjádřit problém

DECHOVÉ CVIČENÍ: dlouze vzdycháme při výdechu áách, óóch

ARTIKULAČNÍ CVIČENÍ: rychle vyplazujeme jazyk ven, ze strany na stranu - čertík

SLUCHOVÉ CVIČENÍ: kde je Ř? (řeka, pepř, peřina, řepa, nařeže, keř)

PRŮPRAVNÁ CVIČENÍ: lehce skousni zuby, našpul rty a šeptem později hlasitěji, místo hlásky ř říkej r

- slova: dříví, dřímá, dřímota, dřina, dřič, dřív, dřívko, dřep, dřeň, dřevo, dřevák, dřevnatý, dřevorytec, drez, odře, odřekl, kosodřevina, modřina, hadřík, modřín, modřinka, zadřený,
- DŘÍME, DŘÍME NÁŠ IVÁNEK, DŘÍME, DŘÍME DÁLE, DŘÍVE DŘÍMAL JENOM NĚKDY A TEĎ DŘÍME STÁLE.
- tři, třída, třídí, třicet, třináct, tříti, třísto, třeba, třešně, třaskat
- NA STRÍBRNÉ ŘECE V LÉTĚ SLUNÍČKO SI HRAJE, STRÍPKY VODY DĚTEM HÁZÍ, STŘECHY POZLACUJE.
- břídil, břidlice, břicho, břinčí, břínká, břitva, bříza, břečka
- AŽ PŘIJDE BŘEZEN, ZA KAMNA VLEZEM.
AŽ PŘIJDE DUBEN, JEŠTĚ TAM BUDEM.
- příboj, příbor, příbytek, příběh, přícupitá, přidává, přijal, příště, přece, přečte, přede, přejel, přát, přadlena, kopřiva
- PŘED ZIMOU KŘEČEK PILNÝ JE, ZASOBY V NOŘE UKRYJE.
PŘI NICH ZIMU DOBŘE PŘEČKÁ, NA JAŘE SE SLUNCE DOČKÁ.
- křičí, křída, křídla, křižáci, křižník, křižovatky, křeslo, skřítek
- TO JE KŘIKU, TO JE NÁŘKU! OKŘIKNĚTE NAŠI MAŘKU!
NAČ TEN KŘIK A NÁŘEK JE? NÁM JE TŘEBA POKOJE.
- chřípí, chřipka, chřtán, hřib, hřibě, hřebík, zahřmělo, hřbitov
- ŘEHTÁ HŘÍBĚ NA NÁDVOŘÍ, ŽE HO KOČÍ HLADEM MOŘÍ.
ŘEHTÁ HŘÍBĚ, HLAVOU TŘESE, ŘEZANKU MU KOČÍ NESE.
- mřížka, vymřít, mřenka, zamřížovaný, vřídlo, vřes, otevře
- ZAVŘI PUSU, PETŘÍKU, NEKŘIČ NÁM NA CHODNÍKU!
OTEVŘI SI KLÍČEM DVÍŘKA, ZAVŘI JE PAK JAKO JIŘKA.

LIDOVÉ PÍSNĚ: Na tom Pražském mostě

HUDEBNĚ POHYBOVÉ HRY: Na rytířstvo

ROZVOJ MOTORIKY:

Hrubá motorika: KLEKNEME SI NA KOLENO

ŘEŽEM DŘÍVI NA POLENO.

KŘIVÁ ZÁDA NAROVNÁME,

VŠECHNY ŠPALKY ROZSEKÁME.

JEDEN ŠPALEK, DRUHÝ, TŘETÍ,

ZAMETEME VŠECHNO SMETÍ.

klek na koleno

napodobování řezání dřeva

stoj rozkročmo

ruce spojit nad hlavou, předklon

3 výskoky v rytmu

nápodoba zametání

Jemná motorika: prstová gymnastika – opakování všech cvičení

GRAFOMOTORIKA: lomená linie – pila - ŘEŽU DŘÍVÍ NA POLÍNKU

Cviky na zlepšení motoriky orofaciálního svalstva:

Přehled cvičení pro jazyk:

1.		Široce otevřít ústa a špičkou jazyka se lehce dotknout kousací plochy každého zubu (počítat zuby).
2.		Zavřít ústa a jazykem tlačit v předsíni dutiny ústní směrem dolů a pak směrem nahoru (opička). Podobně tlačit jazykem do stran (bonbón). Cvičíme v libovolném pořadí.
3.		Viz cvičení 2. Jazyk s lehkým dotykem krouží při zavřených ústech před zuby. Pozor nepohybovat jazykem do stran!
4.		Široce otevřít ústa a pomalu jazykem kroužit po vnější straně zubů až k poslednímu zubu. Rty jsou během cvičení odtáhnuté od horní čelisti.
5.		Široce otevřít ústa a špičkou jazyka ukazovat směry: nahoru směrem k nosu (dolní čelist nesmí pomáhat), vodorovně směrem k uším a dolů směrem k bradě špičkou jazyka na kůži.
6.		Viz cvičení 5. Jazyk střídá polohu nahoru a dolů.
7.		Špičkou jazyka se jednotlivě dotýkat střídavě horních a dolních zubů po obou zubních obloucích (počítání zubů, cik – cak).
8.		Vysunout jazyk v pravém úhlu proti špátli a tlačit proti ní, pracovat s izometrickým tlakem.
9.		Položit špátli přes střední část jazyka (jazyk je rovně vysunut z dutiny ústní) a tlačit jazykem proti špátli.
10.		1. Široce otevřít ústa, 2. Jazyk rovně vysunout, 3. Špátli přiložit v pravém úhlu k jedné straně jazyka. Špička jazyka směřuje stále rovně dopředu.
11.		Špátli položit na dolní řezáky. Vysokým obloukem položit jazyk hodně dopředu na špátli. Nejdříve zkusíme jazyk udržet v klidu na špátli, později pracujeme s tlakem.
12.		Jazyk leží v klidu na spodině dutiny ústní za dolními řezáky. Špátli položíme asi 2 cm přes okraj jazyka. Tlak vyvíjíme na přední a střední část jazyka.
13.		Široce otevřít ústa a jazyk vysunout nahoru k nosu. Představte si, že je váš jazyk obrovský štětec, který ve velké místnosti maluje půlkruh odshora až dolů k podlaze a zpět.
14.		Použijeme znovu představu obrovského štětce (viz cvičení 13.). ale tentokrát malujeme zprava doleva a zpět.
15.		Rovně a pomalu vysouvat jazyk dopředu a zpět do dutiny ústní, přičemž špička jazyka nesmí ukazovat směrem dozadu. „Šnek leze do domu a šnek leze z domu“.
16.		S jazykem hodně vtáhnutým do dutiny ústní vyslovovat hlásky: t/d=g/k, a=k, l=j, s=ch, a=ng
17.		Střídat široký a úzký tvar jazyka.

Přehled cvičení pro rty:

1.		Zubní oblouky jsou sevřené, rozevřené rty formovat do kruhu a pak roztahovat do široka rozevřené rty, klidová poloha jazyka.
2.		Stejně jako předchozí cvičení, ale se zavřenými rty, klidová poloha jazyka.
3.		Formovat rty do kruhu (zuby jsou sevřeny) a střídavě otevírat a zavírat (kapřík), klidová poloha jazyka. Cvičení horního rtu!
4.		Přetáhnout rty přes zuby a takto mluvit (bezzubý dědeček).
5.		Přetáhnout rty přes zuby a formovat je do otevřeného kruhu, přičemž ústa jsou nejprve otevřena a potom zavřena. Polohy střídat! KPJ jen tehdy, jsou-li obě čelisti sevřeny.
6.		Viz 5: Rty jsou po vystřídání pozice při našpulení sevřeny, klidová poloha jazyka.
7.		Viz 5: Rty jsou po vystřídání ze široka rozevřeny, klidová poloha jazyka.
8.		Viz 5: Rty jsou po vystřídání ze široka sevřeny, klidová poloha jazyka.
9.		Cvičení 5 až 8 provést následně po sobě (řetězové cvičení).
10.		Přetáhnout horní ret přes horní zuby a pak oběma ukazováčky nad červení rtů kolmo masírovat směrem k nosu. Horní ret působí protisilou.
11.		Skousnout zuby a stahovat ústní koutky směrem dolů. Klidová poloha jazyka.
12.		Skousnout zuby a vytahovat ústní koutky jednotlivě směrem k očím, klidová poloha jazyka.
13.		Horním rtem „drhnout“ horní zuby nahoru a dolů, klidová poloha jazyka.
14.		Horním rtem „leštit“ horní zuby pohybem do kruhu, klidová poloha jazyka.
15.		Úzce formovat horní ret, to znamená zvednout ho jen uprostřed (cenit zuby), klidová poloha jazyka.
16.		Horní ret odsunout dopředu jako „Kačer Donald“, klidová poloha jazyka.
17.		Skousnout zuby a pohybovat rty vlevo a vpravo (čára), klidová poloha jazyka, popř. skousnout mezi zuby gumový kroužek, aby čelisti zůstaly sevřené.
18.		Viz 17: Rty malují trojúhelník nebo kruh, klidová poloha jazyka.
19.		Viz 17: Rty teď „píší“ jednotlivá písmenka a pak jméno, klidová poloha jazyka.
20.		Se sevřenými rty a čelistmi dělat grimasy, klidová poloha jazyka.

KPJ – klidová poloha jazyka

